

ارزیابی سرانه های مسکن در طرحهای توسعه شهری با تاکید بر جمعیت و اقلیم

ملیحه احمدی*^۱، زهره حبیبی^۲، ملیحه زاریان^۳

۱- عضو هیات علمی گروه شهرسازی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (malihe_ahmadi2004@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه تحصیلات تکمیلی شهرسازی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (zohrrehhabibia@yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه تحصیلات تکمیلی شهرسازی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

برنامه ریزی سرانه کاربری اراضی شهری به عنوان هسته اصلی برنامه ریزی شهری نقشی مهمی در ساماندهی فضایی-مکانی شهرها ایفا می کند، از آنجاییکه ایران از جمله کشورهایی است که دارای اقلیم های متنوع می باشد، برنامه ریزی کاربری در بخش سرانه مسکن می تواند یک از محورهای اصلی برنامه ریزی شهری باشد که همراه با برنامه ریزی سایر سرانه های کاربری ها پی چون تجاری، آموزشی، بهداشتی درمانی، اداری انتظامی، صنعتی، فرهنگی، مذهبی، فضای سبز و ورزشی، حمل و نقل و انبار، تاسیسات و تجهیزات، نحوه توسعه آتی شهر را تعیین می کند. نحوه رویکرد و چگونگی برنامه ریزی کاربری اراضی شهری نه تنها نقش اساسی در کیفیت و کارایی برنامه های جامع شهری خواهد داشت؛ بلکه اساس نظام توزیع فعالیتها، خدمات و سرانه کاربریها را تعیین نموده و به توسعه پایدار شهری خواهد انجامید. پژوهش حاضر به روش توصیفی، تحلیلی و با مطالعه ی اسنادی- کتابخانه ای سعی دارد به ارزیابی فضاهای مسکونی در طرح های توسعه شهری ایران با توجه به شرایط اقلیمی و جمعیت شهرهای مختلف بپردازد. نتایج بیانگر این موضوع می باشد که نقش اقلیم و جمعیت در شهر ها از اساسی ترین محورهای تعیین کننده سرانه ها در جایگاه های مختلف می باشد. و با توجه اینکه مسکن در مقایسه با سایر کاربری ها دارای اهمیت بیشتری می باشد به ارائه راهکارهای لازم در راستای توازن بین سرانه مسکن و سایر سرانه ها می پردازد.

واژه های کلیدی: کاربری اراضی، طرح های توسعه ی شهری، سرانه های مسکونی، اقلیم، جمعیت